

РЕЗЮМЕ

**на научните трудове на Веселин Вучков,
представени за рецензиране**

Образуване на досъдебно производство (актуални проблеми). С., изд. „СибИ“, 2015, (180 с.)

Монографичното изследване, публикувано през есента на 2015 г., се явява основен обект на рецензиране и преценка от страна на научно жури. Образуването на досъдебно (предварително) производство е било предмет на научни изследвания в по-ранни публикации на редица автори; в същото време то не е било обект на анализ в самостоятелен монографичен труд. Научните проблеми, които са подложени на критичен анализ в посочената авторска монография, могат да бъдат групирани по следния начин: а) изследване на въпроса за броя на етапите на досъдебната наказателно-процесуална фаза, в контекста на новия Наказателно-процесуален кодекс (НПК) от 2005 г.; б) задълбочено и изчерпателно разглеждане на института на разследващите органи и разпределението на наказателните дела между тях, особено на плоскостта на промените в правната уредба в периода от влизането в сила на новия НПК през м. април 2006 г. до есента на 2015 г.; в) представяне на предпоставките за образуване на досъдебно производство (те задълбочено са анализирани в доктрината, процесуалната практика не поражда разнопосочност); г) представяне на авторова теза относно съдържанието на постановлението за образуване на ДП, на основата на утвърдената през последните десетилетия процесуална практика и след формулиране на съответни аргументи; д) критичен анализ на разпоредбата на чл. 212, ал. 2 НПК (променена през м. май 2010 г.), съдържаща хипотези за поставяне на начало на ДП, без да се издава постановление на прокурора по този повод; е) историческа ретроспекция, критичен анализ на действаща уредба, изводи относно института на т. нар. „предварителна проверка“; ж) разглеждане на началото на бързото наказателно производство и на незабавното наказателното производство, в светлината на актуалната правна рамка и наложилата се процесуална (съдебна) практика; з) представяне тези на автора по четири други въпроса, относно: привличането на обвиняем при провеждане на бързо или незабавно производство; съотношението между оперативно-издирвателна и наказателно-процесуална дейности; разпределението на досъдебните дела чрез случаен подбор; промените в института на специалните разузнавателни средства през последните три години.

Относно разследващите органи в наказателното производство. Сп. „Правен алгоритъм“, 2015 г., бр. 2 (юни), с. 7 – 37, (30 с.)

Статията, публикувана през лятото на 2015 г., се явява част от посоченото по-горе монографично изследване – в аспекта на разследващите органи в наказателното производство и разпределението на делата между тях.

Екзарх Йосиф I – величието на духовно-просветителската дейност. Сп. „Общество и право“, 2015, бр. 5, с. 91 – 100, (10 с.)

На основата на достъпни исторически извори са проследени жизненият път и изключителните приноси на Негово Блаженство Екзарх Йосиф I за духовно-просветителското въздигане на българската народност, във времена на решителни исторически поврати – в това отношение е подчертано значението на неговото юридическо образование, получено в Сорбоната, Париж, Франция.

Забравени имена на българската наказателно-процесуална наука (Светослав П. Велчев и проф. Никола Саранов). Сп. „Общество и право“, 2013, бр. 4, с. 122 – 131, (9 с.)

Проследен е жизненият път, придружен с кратко описание на научното наследство на две имена, които се явяват родоначалници на българската наказателно-процесуална наука в следосвобожденския период: Светослав П. Велчев и проф. Никола Саранов; за първи път в книжнината се публикуват някои снимки на двамата автори.

Трудните отговори за тайните служби. Сп. „Общество и право“, 2012, бр. 8, с. 3 – 12, (9 с.)

В статията е отделено място на проблема за липсата на законова регламентация на дейността на три държавни институции: службата за охрана, цивилното външно разузнаване и военното външно разузнаване. Представена е и необходимостта от рамков закон за устройството и функционирането на системата за национална сигурност. Важно е да се отбележи, че анализираният тук четири законопроекта в сферата на сигурността бяха приети от 43 ОНС и влизат в сила на 01-ви ноември 2015 г.

Престъпления против изборното право: методика за разследване. С., изд. „Сиела“, 2011, 278 с., в съавторство, (авторска част: с. 9 – 12, 76 – 89; общо: 16 с.)

Посочената Методика за разследване е разработена от авторски колектив и има за предмет престъпленията против изборното право. В частта, написана от автора, се анализират въпросите за началото на досъдебното производство по дела от този род, допустимите специални

разузнавателни средства, правомощията на полицейските органи (извън кръга на щатните разследващи полицаи в МВР) по НПК – чрез открояване на специфичните особености съобразно видовото разнообразие на престъпленията против изборителното право, регламентирани в Особената част на НК.

Престъпленията „активен и пасивен изборен подкуп“. Сп. „Общество и право“, 2011, бр. 7, с. 3 – 24, в съавторство, (авторска част: с. 17 – 24; общо: 7 с.)

В авторската част на тази статия са анализирани въпросите на предварителните проверки в контекста на престъпленията „активен и пасивен изборен подкуп“, на разпоредбата на чл. 211, ал. 2 НПК, на процесуалното действие „привличане на обвиняем“ по чл. 219 НПК, на специалните разузнавателни средства, на правомощията на полицейските органи по чл. 212, ал. 2 НПК; формулирани са изводи.

Новата Стратегия на България в областта на миграцията, убежището и интеграцията (2011 – 2020) в контекста на националната и европейската сигурност. Сп. „Международна политика“ (Благоевград), 2011, бр. 1 (март), год. VII, с. 49 – 56, в съавторство (7 с.)

Статията отделя място на новата Стратегия на България в областта на миграцията, убежището и интеграцията, приета на 23-ти февруари 2011 г. и обхващаща периода от 2011 г. до 2020 г. Разгледани са моделите, както и предвидените (и приложими) национални политики в трите сфери.

Делото „Кадзоев“ и миграционното законодателство. Сп. „Общество и право“, 2009, бр. 10, с. 94 – 103, в съавторство (10 с.)

В публикуваната статия е отделено място на конкретно спешно преюдициално запитване, отправено от Административен съд на София-град през м. октомври 2009 г., което доведе до решение на Съда на Европейските общности, постановено на 30-ти ноември 2009 г.; това решение по делото „Кадзоев/Хучбаров“ се явява с изключително значение и е задължително за всички държави-членки на Европейската общност.

Досъдебното наказателно производство – а сега накъде? Сп. „Общество и право“, 2009, бр. 5, с. 30 – 45 (16 с.)

Анализът в статията съдържа историческа ретроспекция и актуални изводи (основани на действащото към този момент законодателство) на дознанието като форма на разследване. Представен е моделът от 2000 г. до 2006 г. и съответната правна рамка; моделът 2000 – 2006 г.: плюсове и минуси; моделът след 2006 г.: тенденции; перспективата пред досъдебното производство: необходимата реформа.

Относно две разпоредби за необходимата защита (чл. 94, ал. 2 и чл. 96, ал. 1 НПК). Сборник от научна конференция на Благоевградска адвокатска колегия. Благоевград, м. октомври 2015 г., под печат (9 с.)

Статията съдържа задълбочен анализ на едно противоречие по повод посочените две разпоредби от НПК относно задължителното участие на защитник; формулирано е предложение с оглед бъдеща промяна на законодателството.

Police education at the Bulgarian academy of the ministry of the interior: modern dimension. Contemporary issues in police training: the Practice in Balkan Countries. Ankara, 2012, p. 213 – 237, (24 с.) – в съавторство

В доклада от международната конференция са представени: мястото и ролята на Академията на МВР в системата на българското професионално образование и обучение; основните нива и съдържание на съответните обучителни програми.

Осигуряване на обществения ред като основа на обществената сигурност в Република България. Сб. „Сигурността в Югоизточна Европа“, седма международна конференция, книга 1. С., 2010, с. 17 – 25 (9 с.); на английски език – цит. сб., с. 26 – 33

Публикацията представлява научен доклад, изнесен на посочената конференция, посветен на т. нар. обществена сигурност и предвидените и предприети правителствени политики за интегриране на звената в системата за национална сигурност.

Тестове по наказателен процес, второ преработено и допълнено издание. С., изд. „Сиела“, 2014, (290 с.), в съавторство

Сборникът съдържа около хиляда въпроса, групирани в тестове, в областта на наказателно-процесуалната материя. Това е второ преработено и допълнено издание. Сборникът с тестове по наказателен процес е първи по рода си в българската книжнина.

Наказателен процес (схеми и таблици), трето преработено и допълнено издание. С., изд. „Сиби“, 2013, (114 с.) – в съавторство

Научното помагало представя наказателно-процесуалната материя в схеми, таблици и определения. Това е негово трето преработено и допълнено издание, а неговото първо издание бе първо по рода си в национални условия.

Постановления и тълкувателни решения по наказателни дела (1957 – 2010). С., изд. „Феней“, 2011, два тома, (818 с.) Съставителство, редакция и бележки. – в съавторство

Двухтомникът съдържа постановленията и тълкувателните решения по наказателни дела за периода от 1957 г. до 2010 г. вкл. Придружен е с кратки авторски коментари и бележки, както и с указател за ползване. Поради значителния интерес изданието бе изчерпано за сравнително кратко време.

Съдебни експертизи: нормативна уредба, съдебна практика – трето основно преработено и допълнено издание. С., изд. „Феня“, 2010, (296 с.); встъпителна статия, съставителство и редакция

Сборникът представлява трето основно преработено и допълнено издание по темата „Съдебни експертизи“, съдържа правната уредба и по-важната част от установилата се съдебна практика. Авторът е написал встъпителната статия и е направил съставителството, подредбата и редакцията в сборника.

Секторът за сигурност в процес на трансформация: критични разсъждения. С., изд. „Феня“, 2014, 215 с. (авторска част: с. 10 – 156; общо: 146 с.)

Сборникът съдържа разнообразни авторски публикации относно реформите в наказателно-процесуалното законодателство и в сектора за сигурност на Република България, както и на наложилите се организационно-структурни промени, за периода от 2009 г. до 2014 г.